

Μάξιμος ο Έλλην (απόσπασμα από το έργο του Γρηγορίου Παπαμιχαήλ)

δοξη

Την

21η Ιανουαρίου η Ορθόδοξος Εκκλησία τιμά την μνήμη του Αγίου Μαξίμου του Γραικού, του Φωτιστή των Ρώσων. Τι ιστολόγιό μας θα αρχίσει από σήμερα να δημοσιεύει και ορισμένα άρθρα για τον Άγιο, προκειμένου αυτός να γίνει πιο γνωστός στους αναγνώστες.

Σήμερα δημοσιεύουμε απόσπασμα από το άρθρο -ΜΑΞΙΜΟΣ Ο ΕΛΛΗΝ του Γρηγορίου Παπαμιχαήλ, που δημοσιεύτηκε στο Ημερολόγιο του Αιγυπτιακού Ελληνισμού στο Κάιρο το 1912.

Πρόκειται για μια σύντομη βιογραφία του Αγίου. Εκ παραδρομής στην αρχή του άρθρου αναφέρεται ότι ο Άγιος Μάξιμος γεννήθηκε το έτος 1480 εν Άρτη, ενώ το σωστό έτος γέννησης είναι το 1470.

© 2015

Μαξιμου την ελευθερίαν, όπως δημοσίως διαβουλευθή κατά των κατ' αυτόν περιγεγραμμένων, δια συννοσησίσεως Πάσης «θρακικής» πίστεως. Έν τή διακρίσει αὐτοῦ ὁ Μαξιμου ἀπεδείκνυται, δια αἰρετικὰ φρονήματα περιέχοντα οὐχὶ τὰ δι' αὐτοῦ διαρρηθέντα βιβλία, ἀλλ' ἅπ' ἑνωσίας, ἐπεί, τὰ ἅπαντα οἱ ἕλλησιν αὐτοῦ θεωροῦνται ὡς ἄγια καὶ ἱερά. Ἀνατιθέσθαι τὴν εὐεργεσίην αὐτοῦ ἕως τῆς Ρωσικῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ ρωσικοῦ λαοῦ ἔδειξεν, ἵνα τὴν ἰσοπέθειν Κυβερνήσεων, ὡς ἀπολύτως αὐτῶν ἴσιν ἐκτιμησάμενη εἰς τὴν Ἐκκλησίαν αὐτοῦ, εἰς τὴν Περσείαζεν τῆς ἁπορίας ἀήθεια κατανικῶς ἢ περὶ αὐτοῦ ἡρίσας.

Ἐν τοιαύτῃ αἰ περιουτήσεσι αὐτοῦ ἔδην ἀπεροσώθησαν καὶ αὐτοί. Ἐξ τούτου τὰ μάλιστα συνετίθεισαν οἱ πολιτικοὶ μεταξὺ τῶν βογγορωτῶν μερῶν διαμάχαι, συνεκίε τῶν διαφῶν καὶ ὁ ἕχθιστος τῷ Μαξιμου μητροπολίτης Δουβλὴ εὐρέθη εὐ μόνον ἐπιτηδεύων τῶν θεῶν, ἀλλὰ καὶ ἐπιτηδεύων ἐν πολιτικῇ. Ὁ νόος τούτος, φοβούμενος μὴ ὁ Μαξιμου, ἀπολύομενος καὶ ἐπιτηδεύων εἰς Κοσταντινουπόλιν, ἀρραγῶς ἐπὶ ἐν Ρωσίᾳ περὶ αὐτῶν διακρυφθέντι, ἐκώρουν εἰς τὰς ἑσπείρας τοῦ δεσποῦρου δεσποῦρου, εἰς τοῦτο μέτρον σπουδαίως, ὡς ἐκ τῆς μοῦθης τῆς Τρέβης μεταπέθῃ εἰς τὴν παρὰ τὴν Μόσχην Αἰλίαν τοῦ ἁγίου Σεργίου (1551).

Παρὰ τοιαύτῃς τῆς ἀνευλαγῆτους βασιλέως ὁ Μαξιμου ἐπέζησε δεσποῦρας μέχρι τοῦ ἐξορισμοῦ αὐτοῦ εἰς τὴν ἑσπείραν. Τῷ 1556 παρέβη τὸ πνεῦμα του εἰς τὸν Κύριον, ὅπου τῶ φθόνου τοῦ ρωσικοῦ λαοῦ, τῆς ἀμαθείας τῆς ρωσικῆς κοινωνίας, τῆς εὐθεροῦς αὐτοῦ πρὸς τοὺς ἄλλοιους παρρησίας τῆς ἀλλοτριότητος καὶ τῆς θρησκείας αὐτοῦ ἀφοσιώσεως πρὸς τὸ ἔργον τοῦ ρωσικοῦ καὶ τῆς ἐξυγίανσεως τοῦ ἁρσικοῦ λαοῦ.

Ἐκατὸν ἔτος μετὰ τὴν τελευταίην τοῦ Μαξιμου ἢ Ρωσικῆς Ἐκκλησίας, μνήμων τῶν θεῶν, τῶν εὐεργεσιῶν καὶ τοῦ μαρτυροῦ αὐτοῦ θανάτου, κατέκειτο αὐτὸν εἰς τὸν χορὸν τῶν ἁγίων, ἡλίως ἡμέραν τῆς μνήμης αὐτοῦ τὴν 21 Ἰανουαρίου. Ὁ τάφος τοῦ ἁγίου ἁθροῦς εὐρέθη ἐν τῇ Αἰλίᾳ τοῦ ἁγίου Σεργίου ἐν ἰδίᾳ περιουσίᾳ, ἀνεργασμένη τῇ μερίαν τῶ μητροπολίτου Μόσχης Πλάτωνος τῷ 1796. Χιλιάδες προσκυνοῦντες κατ' ἔτος γονυπετοῦντες πρὸ τοῦ τάφου αὐτοῦ, χύουσι δάκρυα εὐχαριστίας πρὸς τὴν μνήμην τοῦ ἁγίου, μετρησόμενοι ἐν συντηρῆ τῶν δεσποῦν, δι' ὧν ἡμεῖσθε ἐπὶ τῶν προφῶντων αὐτῶν διὰ τοὺς ἡμέρας τῆς Ρωσικῆς μάχης καὶ ἰσχυροῦς του ὁ Ἕλλησιν οἶκος μοναχός, ἔν. πρὸς ἄλλους πολλοὺς, μητρικῆ προσοῆς ἀπέστειλεν ἢ Ἑλληνικῇ Ἀνετιοῆ πρὸς τὴν Ρωσίαν.

Εἰς διὰ αἰῶν Ἑλληνικῶς λόγος τοῦ πενήτου ἀνετιοῦ καὶ ἐκρωστικῆς, ἀναλώσεως ὑπὸ τῶν τριετιῶν συνθήκων τῶ Τλακῶν τῆς ἐν λόγῳ καὶ γροσῆ σοφίας αὐτοῦ πρὸς τὴν ἀνάδοξον θυγατέρα.*

*Ἐν Μὲν Ἀθῆναις τῷ 1812.

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΠΑΠΑΜΙΧΑΛΑ

*) Ἀνατομία ἐν τῷ Ἑλληνικῶν τῶ ἀνετιοῦ Ἑλληνικῶν, Ἐν Κίεβ.